

Gandul zilei 01.02.2019

Pavel era un om învățat și-a mai avut parte și de unice descoperiri din partea Domnului. Ca să nu se umfle de mândrie, Dumnezeu i-a pus un teșu în carne, spunându-i că harul Său îi este de ajuns. Ispita mândriei ne duce imediat cu gândul la Cel rău, ea fiind motivația căderii lui. Din pricina oricărei ispite putem cădea, nu numai a mândriei. Ispitele poposesc o perioadă de timp mai lungă sau mai scurtă, dar important este cum le învingem. Reușita vine când cunoaștem ceea ce ne spune Scriptura, supunându-ne lui Dumnezeu într-o relație de permanentă dependență, ascultare de El. Într-un fel sau altul, toți suntem ispitiți. În ispita pe care am trait-o, am neglijat să stau de vorbă cu Domnul în tot ce întâmpin, traiesc, biruiesc sau mă clatin. Mi se părea că, dacă nu-i vorbesc lamurit, nu-l supăr. Domnul m-a lăsat să mă zbat... Când am simțit că nu mai pot duce, că mă dezechilibrez launtric, în întregime, i-am plâns Domnului povara, implorând, aducând permanent înaintea-i rugă înfocate de salvare. Nu trebuie să ne ascundem. Ba, dimpotrivă, împărtășind cu cineva apropiat, de încredere, ești ajutat, prin unirea în rugă. Dar asta nu înseamnă că ai biruit. Domnul așteaptă schimbarea în acțiune, curățirea, după schimbarea felului de a gândi. El vrea să experimentăm, chiar și cu durere, transformarea caracterului, spre desăvârșire. Uneori, o ispita se întoarce să lovească iar, aprig, dar alegând lupta, nu ne lăsam descoperiți, ci suntem gata să ne împotrivim. Domnul investeste în noi putere. Trebuie să dispunem de ea. Cel rău ne vrea trântiți la pământ. De aceea, să ne împotrivim lui, lipindu-ne inima de Dumnezeul cel viu. El ne vrea biruitori în toate.